

A Pécsi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
Bf.III.73/2025/8. szám

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2025. évi december hó 10. napján megtartott tanácsülésen meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság a kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmény miatt **Terhelt1** ellen indított büntetőügyben a Szekszárdi Törvényszék 12.B.20/2025/16. számú ítéletét akként változtatja meg, hogy

a vádlott cselekményeit a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatában meghatározott és a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntettének, valamint a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatában meghatározott kábítószer-kereskedelem büntettének minősíti,

a szabadságvesztés-büntetés tartamába a 2024. évi augusztus hó 7. napján előzetes fogvatartásban töltött időt is beszámítani rendeli, továbbá

megállapítja, hogy a büntetőeljárás során felmerült összesen 3.732.857 (hárommillió-hétszázharminckettőezer-nyolcszázötvenhét) forint bűnügyi költségből a vádlott köteles viselni 3.619.081 (hárommillió-hatszázötvenkilencezer-nyolcvanegy) forintot, míg a fennmaradó 113.776 (százötvenháromezer-hétszázhetvenhat) forintot az állam viseli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

I.

- [1] A Szekszárdi Törvényszék a 2025. évi szeptember hó 4. napján kihirdetett 12.B.20/2025/16. számú ítéletében Terhelt1 vádlottat a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 176. § (1) bekezdés III. fordulatóban meghatározott és a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntette, valamint a Btk. 176. § (1) bekezdés II. fordulatóban meghatározott kábítószer-kereskedelem büntette miatt halmazati büntetésül 6 év szabadságvesztésre, 300 napi tétel pénzbüntetésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte, valamint vele szemben 126.000 forint erejéig vagyonekobbzást rendelt el. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 2.000 forintban, a teljes összegét így 600.000 forintban határozta meg. A szabadságvesztést – melybe az előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította – fegyházban rendelte végrehajtani azzal, hogy a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Emellett döntött a lefoglalt bünjelekről, valamint a bünügyi költség viseléséről.
- [2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyészség a vádlott terhére, a büntetés súlyosítása, hosszabb tartamú szabadságvesztés és közügyektől eltiltás kiszabása érdekében jelentett be fellebbezést. Ennek indokaként kiemelte, hogy a speciális bünisméltló, többféle kábítószer éveken keresztül értékesítő, egyben saját maga is fogyasztó vádlottal szemben kiszabott jogkövetkezmény eltúlzottan enyhe, mely a kábítószerrel kapcsolatos büncelekmények elszaporodottságára sem ad adekvát generálpreeventív választ. Mellőzni indítványozta az enyhítő körülmények sorából az elkövetés kevésbé szervezett voltát, ezzel szemben a vádlott javára értékelte, hogy az elkövetés óta az életvezetését igyekezett helyes irányba terelni.
- [3] A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség az átiratában az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a vádlott által elkövetett cselekményeknek a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatóban meghatározott és a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntettének, valamint a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatóban meghatározott kábítószer-kereskedelem büntettének történő minősítését, illetve hosszabb tartamú szabadságvesztés és közügyektől eltiltás kiszabását, valamint a 2024. évi augusztus hó 7. napján előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítását, a tényállásban vétett számítási hiba korrigálását, továbbá a bünteteskiszabási tényezők és a vádlott személyi körülményeinek a pontosítását indítványozta.
- [4] A Pécsi Ítéltáblának címzett beadványában a védő az enyhítő körülmények hangsúlyozásával az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását indítványozta.

II.

- [6] A másodfokú bíróság a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 590. § (3) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletének csak a fellebbezéssel támadott részét, továbbá – a Be. 590. § (7) bekezdése szerint hivatalból – az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezéseket bírálta felül, mely – szem előtt tartva a Be. 590. § (5) bekezdését is – kiterjedt a hatályon kívül helyezést eredményező eljárési szabályok megtartásának vizsgálatára, továbbá arra is, hogy helytálló-e a bünösség megállapítása és a cselekmények minősítése. Nem vizsgálhatta azonban az elsőfokú bíróság ítéletének a megalapozottságát, és a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapozta [*Be. 591. § (2) bekezdés a) pont*].

- [7] Mindez azonban nem képezte eljárásjogi akadályát annak, hogy a másodfokú bíróság a vádlott személyi körülményeit illetően – mindössze regisztratív módon – rögzített adatok pontosítását elvégezze. A bírósági gyakorlat szerint ugyanis a személyi körülményekre, valamint a közhiteles hatósági nyilvántartásba bejegyzett korábbi büntetésekre vonatkozó adatok nem részei a tényállásnak. Ezért a korlátozott felülbírálat során érinthetetlennek kizárólag az ügydöntő határozatban rögzített történeti ténymegállapítások, illetve a személyi körülményekre vonatkozó azon tények tekintendők, melyek tekintetében a bíróság bizonyítást folytatott (*BH2015. 30., BH2022. 34. III. pont*).
- [8] Jelen esetben a vádlott korábbi elítéléseire vonatkozó adatok az alábbiak szerint korrigálandók:
- [9] Mindenekelőtt annak megállapítása indokolt, hogy az elkövetéskor, azaz a 2023. évi június hó 7. napján hatályos büntető anyagi jogi szabályokat kellett alkalmazni, mert az elbíráláskor hatályban lévő Btk. nem tartalmazott kedvezőbb rendelkezéseket a vádlottra nézve (*Btk. 2. §*).
- [10] A 2023. évi június hó 7. napján hatályos Btk. 97. § (2) bekezdése szerint a büntetőjogi felelősség megállapítására, a kiszabott büntetésre és az alkalmazott intézkedésre vonatkozó adatokat közhiteles hatósági nyilvántartás tartalmazza a törvényben meghatározott időpontig, ezt követően hátrányos jogkövetkezmény az elítélés miatt már nem állapítható meg az elítélttel szemben.
- [11] E rendelkezéshez kapcsolódóan az a következetes gyakorlat alakult ki, hogy a nyilvántartásban már nem szereplő korábbi büntetés adatai – egy kivételes, de a jelen összehasonlítás szempontjából jelentőséggel nem bíró esettől eltekintve – az ügydöntő határozat Be. 561. § (3) bekezdés *b)* pontja szerinti részében sem tüntethetők fel, azok semmilyen vonatkozásban nem vehetők figyelembe (*BH2019. 154.*).
- [12] Ez a jogi környezet időközben megváltozott, és a 2024. évi augusztus hó 1. napjától kezdődően az említett korlátozás már csak a büntetőjogon kívüli hátrányos jogkövetkezmények alkalmazhatóságának a tilalmára érvényesül. A módosítás ugyanis a szóban forgó rendelkezéshez – a Btk. 97. § (3) bekezdésében – azt tette hozzá, hogy a korábbi elítéléshez fűződő *büntetőjogi jogkövetkezmények* nem minősülnek az (1) bekezdés fogalmi körébe tartozó, az alkalmazhatóság szempontjából tilalmazott hátrányos jogkövetkezménynek. Ezért – ahogyan arra a módosított Btk. 97. § (3) bekezdés II. mondata is félreérthetetlenül utal – a büntetőjogi jogkövetkezményeket megalapozó korábbi elítélés adatait más forrásból is be lehet szerezni, melynek során a bűnügyi nyilvántartási rendszer igénybevétele mindössze alkalmazási elsőbbséget, de nem kizárólagosságot jelent. Így már az a helyzet állt elő, hogy a büntető anyagi jogi hátrányos jogkövetkezmény alkalmazásának már nem akadálya, ha egy elítélés nem szerepel a bűnügyi nyilvántartásban.
- [13] Az ismertetett új és a vádlott szempontjából hátrányos rendelkezés tovább erősítette azt, hogy – a Btk. 2. § (1) bekezdésében írtaknak megfelelően – a cselekményeket az azok elkövetésekor hatályban lévő büntető anyagi rendelkezések alkalmazásával kellett elbírálni.
- [14] Mivel az elsőfokú bíróság ítéletének [6]-[8] bekezdéseiben részletezett elítélést már az elsőfokú bíróság ügydöntő határozatának meghozatala előtt beszerzett büntető nyilvántartási adatok (*Szekszárdi Törvényszék, 12.B.20/2025/I-III.*) sem tartalmazták, ezért az a Btk. 97. § (2) bekezdése értelmében a személyi körülmények sorából mellőzendő. Erre figyelemmel az elsőfokú bíróság határozatának [5] bekezdése úgy pontosítandó, hogy a vádlott büntetlen előéletű.
- [15] A felülbírálatnak a fentiekben leírt korlátozottsága annak sem volt akadálya, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által vétett, érdemi változást nem eredményező számítási hibát korrigálja (*EBD2019. B.20.*).

- [16] Az elsőfokú bíróság ítéletének [59] bekezdése annyiban javítandó ki, hogy a vádlott által 2023-ban tartott és értékesített kábítószeres együttes hatóanyag-tartalma a csekély mennyiség felső határának helyesen 2270,433%-át teszi ki, mely egyben a jelentős mennyiség alsó határának 113,522%-a. Az elsőfokú bíróság a csekély mennyiség felső és a jelentős mennyiség alsó határát, továbbá a kábítószeres hatóanyag-tartalmát helyesen tüntette fel, mindössze a százalékos arány meghatározásánál követett el számítási hibát.
- [17] Az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartotta, nem vétett olyan, a Be. 607. § (1) bekezdésében, illetve a Be. 608. § (1) bekezdésében meghatározott abszolút, valamint a Be. 609. § (1) bekezdésében rögzített kihatással járó relatív eljárási szabálysértést, mely alapján az ítéletet hatályon kívül kellett volna helyezni. Az érdemi felülbírálatnak nem volt eljárásjogi akadálya.
- [18] Az ítélet Be. 562. § (2) bekezdése szerinti rövidített indokolására is jogszerűen került sor, megjegyzendő azonban, hogy még ebben az esetben is számot kellett volna adnia az elsőfokú bíróságnak a bűncselekmények minősítésének indokolásáról [*Be. 561. § (3) bekezdés e) pont*]. Az erre vonatkozó kötelezettségének azonban formálisan tett eleget azzal, hogy megismételte a rendelkező részben leírtakat. Az indokolás során arra kellett volna kitérnie, hogy *miért* ezekben a bűncselekményekben állapította meg a vádlott büntetőjogi felelősségét. Emellett ki kellett volna térnie a felróhatóság fokára és annak az indokaira. [*Nagykommentár a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvényhez (szerkesztette: Polt Péter, Miskolczi Barna, Vida József, Karner Zsanett)*]. Az elsőfokú bíróság által vétett relatív eljárási szabálysértés azonban nem volt olyan súlyú, hogy ennek okán hatályon kívül helyezésre lett volna szükség (*BH2021. 193.*).

[19] **III.**

- [20] Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott bűnösségére, a cselekmények minősítése azonban nem teljesen felel meg a büntető anyagi jogi szabályoknak.
- [21] Kiindulópontként rögzítendő, hogy az amfetamin, a tetrahidro-kannabinol és az MDMA a Btk. 459. § (1) bekezdés 18. pontja alapján irányadó, az ellenőrzött anyagokról szóló 78/2022. (XII. 28.) BM rendelet 2. melléklet 1. és 2. jegyzékén szereplő anyagként kábítószernek minősül.
- [22] Az elsőfokú bíróság a kábítószereseknél helyesen tüntette fel a tényállásban a csekély mennyiség felső, illetve a jelentős mennyiség alsó határát, annak jogszabályi alapja a Btk. 461. § (1) bekezdés *a) pont ad), ah) alpontjai, c) pontja, (3) bekezdés a) pontja*.
- [23] Helyesen minősítette az elsőfokú bíróság 2 rendbeli bűncselekménynek a vádlott magatartását. Egységről csak szoros időbeli kapcsolat esetén lehetett volna beszélni, azonban az I. és a II. tényállási pontban leírt magatartások tanúsítása között eltelt több, mint másfél év miatt ez nem állt fenn (*BH2019. 287.*).
- [24] Az I. tényállási pontban leírtak szerint a vádlott több hónapon keresztül, összesen 15 alkalommal értékesített kiadagolva amfetamint két fogyasztónak.
- [25] Ennek ellenére az elsőfokú bíróság mindössze az átadással elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetettét állapította meg [*Btk. 176. § (1) bekezdés II. fordulat*], holott – ahogy azt a határozat szóbeli indokolásában ki is fejtette (*Szekszárdi Törvényszék, 12.B.20/2025/16. számú jegyzőkönyv 9. oldal 2. bekezdés*) – nem az átadás, hanem a forgalomba hozatal vagy a

kereskedés fordulata áll fenn akkor, ha *több* személy részére történik az átadás (57/2007. *Büntető Kollégiumi vélemény*).

- [26] Jelen esetben mind az I., mind pedig a II. tényállási pontban leírt cselekmény kereskedéssel elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat]. Mindez annyiban jelent többet a forgalomba hozatalnál, hogy az elkövető cselekménye – ahogy jelen esetben is – folyamatos tevékenységet, rendszeresen és ismétlődően megfigyelhető értékesítést jelent, melyre anyagi haszonszerzés érdekében kerül sor (1/2007. *büntető jogegységi határozat*). Ennek érdekében a vádlott nemcsak megszerezte, hanem tárolta, készletezte, adagolta a kábítószer.
- [27] A vádlott az I. tényállási pontban rögzített magatartásával összesen 2 hónapon keresztül, 15 alkalommal 2 fogyasztónak, míg a II. tényállási pontban részletezett cselekményével pedig összesen 4 hónapon át, 39 esetben 6 személynek juttatott kábítószer.
- [28] Amellett, hogy az I. tényálláspontban vázoltak alapján a vádlott 2, míg a II. tényállási pont esetén 4 személytől összesen legalább 126.000 forintot kért és kapott a kábítószeres ellenértékeként, nem hagyható figyelmen kívül az a – másodfokú bíróság által a tényálláshoz kötöttség okán felül nem bírálható – tény, hogy *a vádlott által értékesített és abból a célból tartott kábítószeres* {az elsőfokú bíróság ítéletének [35], [58] bekezdései} együttes mennyisége meghaladja a jelentős mértéket. A kábítószer kereskedés céljából történő megszerzése önmagában és akkor is megalapozza a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulata szerinti befejezett kereskedés megállapítását, ha többletmagatartás nem áll fenn (1/2007. *büntető jogegységi határozat*, BH2020. 350., BH2017. 144.).
- [29] A fentiekre tekintettel a vádlott az I. tényállási pontban feltüntetett magatartásával a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatában meghatározott kábítószer-kereskedelem büntettét, a II. tényállási pontban rögzítettekkel a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatában meghatározott, a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntettét követte el.
- [30] A bűncselekményeket a vádlott a Btk. 7. § I. fordulata szerinti egyenes szándékkal követte el, mert magatartásának a következményeit kívánta.

IV.

- [31]
- [32] Az elsőfokú bíróság törvényesen rögzítette a büntetési tételkeretet és annak a középértékét is.
- [33] A büntetéskiszabási tényezők azonban részben a vádlott személyi körülményei kapcsán történt pontosítások, részben pedig a minősítés megváltoztatása okán ismételt áttekintésre szorulnak.
- [34] Enyhítő körülménynek minősül a vádlott büntetlen előélete, a részbeni beismerő vallomás, valamint az a tény, hogy a szabadlábra kerülését követően a vádlott munkát vállalt, és igyekezett az életvezetését a törvénytisztelő irányba terelni. Az I. tényállási pontban leírt bűncselekmény kapcsán jelentős időmúlás is megfigyelhető. A II. tényállási pontban a jelentős mennyiség, mint minősítő körülmény alsó határához közelítő a kábítószer hatóanyag-tartalma.
- [35] Súlyosító körülmény, hogy a vádlott nemcsak kereskedett többféle kábítószerrel, hanem azt fogyasztotta is.

- [36] Mivel a büntető statisztikai adatok szerint az utóbbi 8 évben a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények számában nem történt releváns változás, így az ügyészség által hivatkozott elszaporodottság súlyosító körülménye, mint a generálpreventív szempontot alátámasztó tényező nem áll fenn.
- [37] A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által kiszabott jogkövetkezmények igazodnak a bűncselekmény tárgyi súlyához, a kereskedéssel érintett kábítószeres mennyiségéhez és az enyhítő körülmények számbeli-mennyiségi, minőségi-súlybeli fölényéhez. Megalapozottan lehet kiindulni abból, hogy a büntetlen előéletű, az elkövetést követően az életvezetésén változtató vádlott esetében a speciális törvényes minimumot meghaladó, de ahhoz közelítő tartamú szabadságvesztés is alkalmas lehet a megelőző hatás kiváltásához.
- [38] A pénzbüntetés és a közügyektől eltiltás kiszabásának alapja és összege, mértéke vonatkozásában az elsőfokú bíróság kellő indokolást adott.
- [39] Következésképpen a súlyosítást célzó fellebbezés nem vezetett eredményre.
- [40] A szabadságvesztésbe a 2024. évi augusztus hó 7. napja is beszámítandó, mert ugyan a vádlott szabadlábra helyezésére azon a napon került sor, azonban a nap kezdetén még fogva volt.
- [41] A bűnügyi költség teljes összege 3.732.857 forint, ebből a vádlott a Be. 574. § (1) bekezdése szerint 3.619.081 forintot köteles viselni a büntetőjogi felelősségének a megállapítására figyelemmel. A fennmaradó 113.776 forintot a költségjegyzék 6. tétele jelenti, annak alapja azonban nem állt összefüggésben a jelen büntetőeljárás tárgyát képező cselekményekkel, így azt a Be. 574. § (2) bekezdését szem előtt tartva az állam viseli.
- [42] A fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 598. § (2) bekezdése szerinti tanácsülésen a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben leírtaknak megfelelően megváltoztatta, a törvényes rendelkezéseket a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

P é c s, 2025. december 10.

Dr. Tóth Sándor s.k. a tanács elnöke, Dr. Bertaldó András s.k. előadó bíró, Dr. Hudvágner András s.k. bíró

A Szekszárdi Törvényszék 12.B.20/2025/16. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.III.73/2025/8. számú határozata folytán – az abban írt változtatásokkal – a 2025. évi december hó 10. napján jogerőre emelkedett.

Dr. Tóth Sándor s.k.

a tanács elnöke